

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

8DE ÅRG.

DEN 21 APRIL 1907.

N° 29

Foto. Jonason. Gbg.

JULIA HÅKANSSON.

Ytché : Kem A.-B. Bengt Silfversparre Sölm.—Gbg.

JULIA HÅKANSSON.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Med detta spelår upphör "Julia Håkansson's teater" att finnas till och dess energiska ledarinna öfvergår till vår med stora förväntningar emotsedda Nationalteater — se där ett meddelande, som nyligen gjort sin rond genom prässen och som förvisso litet hvarstädes i den svenska landsorten väckt en viss förstämmning. Midt i allt det konstnärliga mörker, hvari allsköns kringresande teaterband hölja våra landsortscener, ha fru Håkansson och hennes sällskap för de mera konstförståndige varit en ljuspunkt; hennes namn på affischen har alltid varit ett den höga o. sanna konstens budskap till de i landsortsstädernas långa vintrar hungrande och törstande. Allmänheten har ock med sällspordt eniga känslor omfattat denna konstnärinna af Guds nåde, som förvisso efter afslutandet af sin mission ute i Sveriges bygder mången gång med vemodsblandad glädje skall minnas all den sympati där strömmat emot henne.

Julia Håkansson återvänder nu till hufvudstaden, där hon tog sina första steg på tiljorna, men där hon länge icke var på långt när så känd som hennes stora konstnärliga egenskaper förtjänade. De verkliga konstvännerna sågo dock, att hennes första försök ingalunda voro så stapplande som unga sceniska debutanters pläga vara. Tvärtom fanns genast hos henne ett förståndets djup, en känslornas mognad och en intelligensens säkerhet, som man icke finner annat än hos verkliga personligheter. Det var således en angenäm och oväntad öfverraskning som bereddes parkettens habituéeer, då Julia Håkansson en afton i Oktober 1886 gaf sin tolkning åt Nora i "Ett dockhem". Man hade nog närmast väntat sig en efterbildning af fru Hwassers berömda Nora, och man fick i stället en fullt själfständig prestation, en med energi och rik nyansering utarbetad karaktärsbild, som gaf de bästa löften för framtiden. Man förstod att här fanns i rikt mått anläggningen till en stor konstnärinna, särskildt lämpad för fullt moderna uppgifter, där det gällde

Foto. Flodin, Stockholm.

CIVILPORTRÄTT.

Kliché: Bengt Sjöberg.

"Rosmersholm"; August Lindberg var Rosmer, och föreställningen blef en betydande konstnärlig seger, som med ens gjorde fru Håkansson populär i den finska hufvudstaden. Hon fortsatte med en af de uppgifter, som vi minnas såsom en af hennes största och vackraste, Florizel i Edvard Brandes' intressanta "Ett besök", gaf därefter en roll, som väl mindre torde ha legat för henne, nämligen Kristina i Strindbergs "Mäster Olof" och afslutade så den finska verksamheten med Thales kräfvande roll i Arthur Fitgers storstilade skådespel "Häxan" efter sakkunniges omdöme en framställning, som utom stor teknisk skicklighet lade i dagen en styrka och entusiasm, som kommo f nländarnes jubel att svalla öfver alla bräddar.

När fru Håkansson 1888 återvände till sitt fädernesland, var det i den makt-påliggande egenskapen af primadonna vid August Lindbergs sällskap, en sannskyldig hemort för den högsta konstnärliga anda, för hänfördt arbete och samvetsgrannt studium. En bättre skola och en mera välgörande miljö, för en

Foto. Flodin, Stockholm.

I »SOLFJÄDERN».

Kliché: Bengt Sjöberg.

* Porträttet af skådespelaren Emil Hillberg som "Gustaf Vasa", i förra veckans nummer var taget af fotograf F. Flodin, Stockholm.

Foto. Flodin, Stockholm.

Kliché: Bengt Ståfversparre.

I »DE TRE MUSKETÖRERNA».

Foto. Jonn. Malmö.

Kliché: Bengt Ståfversparre.

SOM »MARIE GRUBBE» i sista akten.

verkligt begåfvad, med brinnande arbetslust och eldig intelligens utrustad skådespelerska låta sig väl näp- peligen tänkas. Man förstår ock med hvilken glädje dessa två lysande moderna naturer, Julia Håkansson och August Lindberg, måste ha arbetat tillsamman i den imponerande reper- toar, som Lindberg satte sin ära i att hålla så ogrumlad som gärna var möjligt. Hvad gjorde det, att det fanns svårigheter att öfver- vinna — dessa båda konst- närer äro hvarandra lika icke minst därtinnan, att de alltid tyckas ha trifts bäst och lefvat starkast, då icke vägen legat jämn och bekväm, utan hinder af än det ena, än det andra sla- get tornat sig upp.

Hos August Lindberg fick fru Håkansson tillfälle att framträda bl. a. i en hel rad Ibsenska kvinnogestal- ter — Hedda Gabler, Svan- hild i "Kärlekens komedi", Hjördis i "Härnämnen på Helgoland" och fru Alving i "Gengångare" — och hon har sedermera fullstän- digat sitt Ibsengalleri med mäterliga framställningar af Rita Allmers i "Lille Eyolf", Hilde Wangel i "Byggmä- star Solness", Ella Renthem i "John Gabriel Borkman", Lona Hessel i "Samhällets pelare" och Fru Maja i "När vi döde vakna".

Det digra aktstycke, som utgör fru Håkanssons roll-

förteckning, har efter den ståtliga Ibsenraden mycket annat att bjuda på och är i sanning värtalig. Där ly- ser kanske framför allt emot oss Anna Hjelm i Gun- nar Heibergs "Kung Midas", en uppgift, som konst- närinnan själf är mycket fäst vid och hvars stora svårig- heter hon öfvervinner med en virtuositet, som dock icke ett ögonblick undan- skymmer en gedigen, in- tensivt energisk och i alla detaljer fördjupad karak- tärsteckning. Där stöta vi på så skiftande ting som Hermione i "En vin- tersaga", Minna von Barn- heim, Frou-Frou, Charlotte Birkner i "Kärlek", Agnes Jordan, Tekla i "Fordrings- ägaren", Marguerite i "Ka- meliadamen", Beate i "Lefve lifvet", mrs Er- lynne i "Solfjädern", Cy- prienne i "Låt om oss skil- jas", Svava i "En hand- ske" samt sist, men in- galunda minst, Magda i "Hemmet" och Emma Scarli i italienaren Gia- cosas "Stulen lycka".

Allt detta är blott ett fåtal af de kvinnogestal- ter, åt hvilka fru Håkans- son under årens lopp skänkt rikaste lif. Hen- nes värksamhet har ibland varit förlagd till hufvud- staden, där hon i tre re- priser haft engagement hos Ranft, utan att dock tillfredsställa sin outsläck- liga arbetslust — en om-

Foto. Jonn. Malmö.

Kliché: Bengt Ståfversparre.

LISA HÅKANSSON SOM »MARIE GRUBBE» i första akten.

ständighet som tvifvelsutän på det starkaste bidragit till att den svenska landsorten i så rikt mått blivit lyckliggjord med hennes värmade och lefvande konst. Dessutom har hon ännu en gång haft anställning i Helsingfors och, om vi ej missminna oss, haft flera gästspel i Norge.

Senast har hon, som bekant, under två säsonger berest vårt land med ett sällskap, som burit namnet "Julia Håkansson's teater" och som väl bevarat traditionerna från Håkansson-Svennberg'ska sällskapets dagar. För icke längesedan voro vi i tillfälle att se henne med oförminskad styrka och värme tolka ett par så kräfvande uppgifter som fru Birkner i "Kärlek" och Magda i "Hemmet", i båda skänkande gripande

sanna uttryck åt moderskärleken i dess olika gestaltningar. Särskildt hennes Magda är så direkt gripen ur lifvet, så allmänmänsklig och lättfattlig i sin konstnärliga storhet, att den kommer fulländningen så nära som väl gärna är möjligt. Det är en strålande människoskildring, som fru Håkansson numera fördjupat och utmäslat mäterligare än någonsin förut och som gifver ett rikt löfte om att denna blodfulla, mångsidiga och arbetsentusiastiska konstnärinna ännu länge kommer att räknas till den svenska scenens vackraste prydnader.

Vår nationalteater är att af hjärtat lyckönska, men den svenska landsorten, har stor anledning att sörja

Qvidam Qvidamsson.

Photo. Jonason. Ugb.

Kliché: Bengt Sjöfversparre.

JEANETTE JACOBSSON. †

Den 10 april afled i Stockholm fru *Jeanette Jacobsson*, född *Davidson*, i en ålder af nyligen fyllda 66 år.

Fru J. var i vida kretsar känd genom sina lifliga musikaliska intressen, hvilka särskildt togo sig uttryck därigenom, att hon gaf fri undervisning i sång åt en hel del yngre kvinnliga förmågor. Fru J. har sålunda sjungit med *Rosa Grünberg*, *Signe Kolthoff*, friherrinnan *Fleetwood*, f. *Frisch*, fröken *Matsson*, m. fl.

Dotter till *Wilhelm Davidson* på *Hasselbacken*, idkade fru J. vid tidiga år sångstudier för professor *Julius Günther*, hvilka hon fortsatte i Paris för *Masset* och i Stockholm för hofsångaren *I. S. Berg*.

Efter att till en början ha framträdt på konserttribunen i Stockholm och därvid som medlem af *Harmoniska sällskapet* utfört solopartierna i flere större musikverk, såsom *Haydn's "Årstiderna"*, *Mendelssohn's "Paulus"* m. fl., debuterade hon i juni 1868 på operan såsom *Julia* i "*Romeo och Julia*", en debut som lofvade godt för framtiden. Hon utförde också därefter med framgång flera hufvudpartier, såsom "*Judinnan*", "*Lalla Rookh*", "*Afrikanskan*", "*Fidelio*" och "*Den förtrollade katten*", men lämnade scenen redan 1871.

Fru J. ägde en vacker mezzosopran, och sång och spel besjälades af en liflig intelligens.

Amatörfotograf

Kliché: Bengt Sjöfversparre.

SOPHIE EKMAN. †

Gift 1860 med grosshandlaren *Carl Jacobsson* var hennes hem en af samlingsplatserna för musikaliska kretsar. År 1872 blef fru J. ledamot af musikaliska akademien.

Fru J:s hufvudintresse, musiken, afhöll henne dock icke från att hysa varma sociala intressen i allmänhet, och tack vare sitt goda och medlidsamma hjärta utövade hon en ganska betydande välgörenhet.

I hela sitt lif en sällsynt ungdomlig natur, lämnar fru J. ett tomrum efter sig såväl bland den äldre generationen som bland ungdomen, i hvilkens midt hon så väl triffades.

* * *

Den 14 d:s afled i en ålder af 83 år å *Stora Gubbero* egendom vid *Göteborg* änkefru *Sophie Ekman*, f. *Kurck*, änka efter f. d. kommandörkaptenen i flottan *J. E. Ekman*, med hvilken hon 1851 ingick äktenskap och som år 1900 afled.

Hon och hennes make ha utöfvat en storartad välgörenhet, som särskildt kommit *Göteborgs* samhälle till godo. Rikt utrustad äfven å hufvudets vägnar efterlämnar den bortgångna minnet af en fin och blid personlighet.

DET HÖGRE ARMÉBEFÄLET.

O. B. MALM. Utnämnd till generalmajor och t. v. förordnad som chef för V:e arméfördelningen.

Foto. Liljeström L. V. STJERNSTEDT. *Kliché: Bengt Sjöfersparre.*
Afgående chef för V:e arméfördelningen.

K. maj:t har beviljats afsked åt chefen för V:e arméfördelningen, generallöjtnanten friherre L. V. Stjernstedt och utnämnd till generalmajor öfversten för Bohusläns regem. O. B. Malm, samtidigt t. v. förordnad som chef för V:e arméfördeln., till öfverste öfverstelöjtnanten vid Göta lifgarde Ch. D. Tottie samtidigt t. v. för-

CH. D. TOTTIE.
Nyutnämnd öfverste vid Bohusläns regemente.

C. A. BERGENSTRÄHLE.
Nyutnämnd öfverste vid Västerbottens reg.

ordnad som chef för Bohusläns reg., till öfverste öfverstelöjtnanten vid Hälsingegeme regemente C. A. Bergensträhle samtidigt t. v. förordnad som chef för Västerbottens reg. samt till öfverste öfverstelöjtnanten vid Vendes artillerireg. O. E. Hofstedt, samtidigt t. v. förordnad som chef för Norrlands artilleriregemente.

BRUDKLÄDD VARDT HON DOCK . . .

FÖR HVAR 8 DAG AF GUST. GRÖN.

"Gud ske lof för maten och för hälsan i Jesu namn, amen", läste nattvardskullan där hon satt på en bänk i sockenstugan. Det var en sådan dag, då några unga människor för första gången vid Herrens bord hade annammat brödet och vinet. Gudstjänsten var nu slut och de sutto i sockenstugan och äto upp innehållet i sina matsäckar, hvarpå de skulle anträda hemfärden.

Den unga kullan satt aldeles ensam på sin bänk. Midt emot henne vid andra långsidan befunno sig de andra läskullorna. De äto rågrbröd, på hvilket var utbredt fint, gult fåbodsmör, hvarofvanuppå ytterligare funnos fina, hvita ostskifvor. Hon själf hade på denna stora dag till matsäck fått bara lite hafreblandadt bröd, en liten strömming och två stora potatis. Hon vardt dock mätt af det, och då behöfde hon inte bättre, tyckte hon.

Detta var nu den första stora händelsen i ungdulans lif. Förut hade det icke varit vidlyftigt. Hennes föräldrar voro landbondfolk i små och torftiga omständigheter. Hennes sommarkvar hade hittills mest förflutit under lötgång (= vallgång) med korna. Om vintrarna gick hon omkring och hackade granris till koströ på storgårdarna. De enda fridagar från egentligt arbete, som hon kunde påminna sig ha haft, voro de, som närmast föregått denna dag, under hvilka hon varit fram till kyrkobyn och hört upp läxorna och mottagit nattvardsundervisning af prästen . . .

Hon hade icke närgårds till några grannar. Och därför hade hon aldrig fått umgås med jämnåriga. Hon hade icke några lekkamrater att samtala med, som voro stadda i lika utveckling med henne. Hon

fick tänka själf och drömma bäst hon ville. Och hon kände ingen saknad däröfver, ty — som är antydt — hon var icke van annorlunda. Modern hade undervisat henne så godt hon förstått och sagt, att det var en farlig värld vi lefva i. Det gällde att vara på sin vakt. Icke blott onda människor kunna omge oss, medan vi vandra fram dagligdags på lifvets stråt, sade hon, utan och onda andar, som vilja locka oss till det dåligt är. Det finns troll i de djupa skogarna, som missunna människorna deras lott och därför söka skada dem. — Till försvar mot de förstnämnda hade hon sagt att rättrådigheten, modet och bestämdheten vore nog. Och mot all ondskans härskara hade hon gifvit dottern Herrens bön, hvilken blifvit inlärd så snart alla ord kunde uttalas rent. Mot trollen och maran, hvilken sistnämnda dock i allmänhet blott hemsöker gammalt folk, skulle hon hvar kväll, då hon lade sig, läsa Herrens bön och tänka på, hur hafrestånden buga sig inför Herren under storm. Och inom hennes stuga skulle aldrig trollen komma, om hon hade stål insatt i väggen ovanför dörren . . .

Men Herren hade också berättade hon vidare sin dotter — sändt till jorden andra öfvernaturliga varelser än onda troll. Det fanns också tomtar, som kommo till flitiga, sparsamma, omtänksamma och godhjärtade människor och hjälpte dem att se om och föröka deras ägodelar. Men först fordrades, att dessa egenskaper blifvit ådagalagda af en släkt många led igenom och att ingen af dess medlemmar begått någon oklokhets i sina affärer eller burit sig orättrådigt åt mot medmänniskor . . .

Nu funnos äfven många andra goda väsen, till dömes skogsjungfrur, huldor och vittr, hvilka sistnämnda egentligen härstammade från norrlandskogarna, men om dem hade dock modern icke mycket berättat. —

“Gud ske lof för maten och för hälsan i Jesu namn, amen“, läste nattvardskullan igen, ty hon hade fallit i tankar och glömt, att hon redan tackat för maten. Därpå tog hon sin lilla näfververk, gick bort och sade farväl till sina kamrater vid Herrens bord. Dessa nickade åt henne — de hade inte hjärta till annat denna dag. Men annars hade de inte brytt sig om henne något alls. Det var en egendomlig kulla från värsta skogsbygden den där, tyckte de. Och fattigast var hon af dem allihop. Själva voro de storgårdskullor nästan öfver lag . . . Så gick hon ut ur sockentugan, stilla och tyst, och begynte vandra vägen framåt, som ledde till hennes hem . . .

Äfven den följande dagen gifvo henne föräldrarna till fridag att betänka de viktiga ting, som hon förehåft. Men sedan började arbetsdagen och slöt icke, förrän Herran tog hennes själ hem till sig. —

Det var en ung präst som konfirmerat henne. Hans ord hade ingifvit henne stort förtroende för honom. Detta förtroende växte. Och med åren förstod hon hvad det var, ty hans bild försvann aldrig ur hennes hjärta. Men hon hade knappt sett honom mer efter den dagen, då hon gick fram, bara några söndagar när hon varit och hört hans predikningar . . . Hennes högsta åstundan var nu att få bli hans brud! Nog förstod hon, att hon, som blott var en fattig landbondkulla, aldrig skulle kunna bli prästfru, men hon kunde dock aldrig upphöra att drömma därom. Hennes föräldrar hade icke råd att köpa henne brudklänning. De skulle icke kunna bekosta lånet af socknens brudkrona. Och själf hade prästen ingenting, hade hon hört, bara studieskulder . . . Ju mer hon fann, hur omöjligt det var, att hennes dröm skulle bli verklighet, desto vildare vardt hennes längtan och vissare hennes förhoppning att en gång få stå i bruddräkt vid hans sida . . .

En sommar var hon alldeles ensam på ett fåbodställe en tid. De andra kullorna hade farit hem för

att hälsa på. Och därunder hade hon åtagit sig att sköta om deras kor och sysslor. Detta blef dock slutligen för mycket arbete för henne. Hon fick knappt sofva om nätterna, ty då måste hon vandra omkring i skogen och söka rätt på kor, som hade gått bort sig. Omsider vardt hon så matt och förbi, att hon icke visste, hur det skulle gå . . .

Det var så att hon, alltsedan hon vardt fåbodkulla, haft en hund med sig, som föräldrarna gifvit henne, ty de ville icke, att hon skulle vara alldeles ensam i fåbodarna — ifall hon skulle komma till sådana ställen, där det blott var plats för en kulla. Omkring halsen på denna hund band hon nu ett rött band och befalldes honom att gå fram till bygden efter någon människa. Han måste ha sett, hur dåligt ställdt det var med hans matmor, ty han sprang så mycket han förmådde åt bygden till.

Då han var försvunnen ur hennes åsyn föll hon i tankar. Hon kände sig dödssjuk. Ett stort svärmod grep henne däröfver, att hon måste dö utan att ha stått som brud vid den unge prästens sida. Hon undrade, hvar han var nu. Tänkte han någon gång på henne? . . . Det var svårt att dö ung ändå . . .

Men då hörde hon en röst inifrån skogen, som ropade till henne: — Kom hit och låt kläda dig, ty din brudgum är nära. Hon gaf först icke akt på rösten, men då den ljöd för tredje gången, stod hon upp och gick åt det håll, hvarifrån den kom. Och liksom i salig hänryckning stannade hon, när hon uppnått en kolbotten (= plats för kolmilor), som icke blifvit nyttjad på så länge, att den redan hunnit bli gröngräsbevuxen. Där voro otaliga små hvitklädda jungfrur, tyckte hon, hvilka i stor hast kläde på henne en brudklänning, skimrande som af silfver. På hennes vänstra ringfinger trädde de två gyllene ringar, och på hufvudet satte de socknens brudkrona af guld. Hennes barm smyckade de härligt med blommor och blad. Snart var hon färdig och väntade endast, att hennes brudgum skulle komma. — Då hörde hon hundskall i skogen. Om en stund såg hon sin hund komma, och strax efter honom följde den unge prästen . . .

Denne sistnämnde hade just varit på väg till sitt hem, då hunden kom springande och reste sig upp mot honom. Att hunden hade ett rött band om halsen och att han icke lät honom gå i fred hade kommit prästen att förstå, att någonting var å färde, och han hade därför följt med honom . . .

Då han nu fick se den brudsmuckade unga kvinnan, vardt han förskräckt och undrade hvad det kunde vara . . .

— Hur saligt, att du kom ändå, sade hon till honom och log. — Känner du icke igen mig? Jag är ju en af dina läskullor, fortfar hon, då han endast förvånad stirrade på henne. Då kände han igen henne, men han kunde aldrig förstå, hvarför hon stod i brudkläder. Hon tycktes gissa hans tankar och sade:

— Det är så att jag har dig kär . . .

Och liksom i en dröm tog han henne vid handen, och de följdes åt till heernes stes (= fåbodkullans boningshus). Därinne sutto de länge i en sällsam lycka. Men omsider var det som om han vaknat upp ur sin dröm. Han drog sin knif ur slidan och för i korsform med den öfver hennes hufvud, ty han hade hört folk säga, att det löste från förtrollning. Och genast såg han henne sitta med vanliga kläder på sig, sjuk och matt. Han stannade hos henne den följande natten, ty hon vardt allt sjukare och sjukare. Och han kom icke igen till bygden, förrän han fått lykta hennes ögon till dödens sömn.

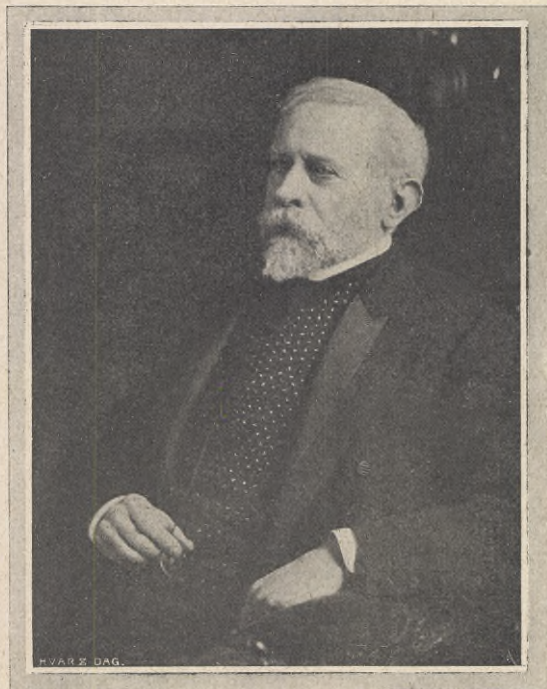
Sågnen om hans sorg och längtan efter henne samt hvilken betydelse de hade för honom själf och sedermera för en hel bygd, skall en annan gång varda berättad.

SVERIGE I UTLANDET.

FRÅN VÄLKOMSTFÄSTEN I BUENOS AIRES FÖR SVERIGES FÖRSTE MINISTERRESIDENT I ARGENTINA, KAPTEN OLOF GYLDÉN.

Lördagen den 9 mars hade ett 40-tal af de mera framstående medlemmarne af svenska kolonien i Buenos Aires en bankett för att välkomna till landet Sveriges förste ministerresident i Argentina kaptén Olof Gylden. Fästen, till hvilken äfven inbjudits Handelsattachén vid legationen ing. Wikander, var animerad och på alla vis lyckad.

Efter porträtt
CAMBON, den nye franske ministern i Berlin, hvars debut i sitt värf är föremål för allmän tillfredsställelse i båda landen.

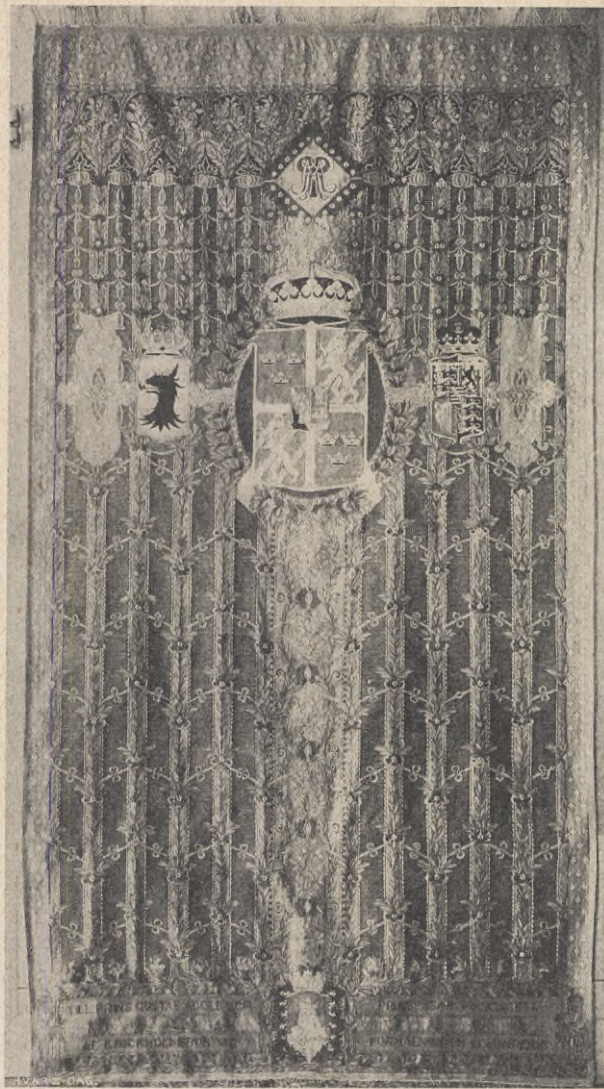
Cambon, som tidigare varit fästad vid den franska beskickningen i Stockholm, väntas särskildt på kolonialpolitikens fält kunna göra en god insats till ökad samförstånd mellan de mäktiga grannarne.

Efter porträtt.
LORD EVELYN CROMER, brittiska rikets minister och generalkonsul i Egypten — i verkligheten Egyptens vicekonung —

har den 11 dennes på grund af hälsoskäl tagit afsked från sin befattning. Engelske utrikesministern sir Grey tillkännagaf i parlamentet lord Cromers afgång som den största personliga förlust statens tjänst kunde lida, och tidningarne innehålla långa spalter om den för England och Egypten gagnrika verksamhet, som utfövs under 24 års tid af "den lugne och tyste, men med järnhand styrande mannen i brittiska legationshotellet i Kairo."

SVENSK KONSTVÄFNAD.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Silfverparre.

EN TILL HÄRTIGPARET AF SKÅNE SKÄNKT GOBELIN. DEN ÄR UTFÖRD AF HANDARBETETS VÄNNER I STOCKHOLM OCH EXPONERAS NU I VENEDIG.

När Alarik år 410 e. K. hotade Rom, gräfdes af befolkningen i vingårdarne underjordiska gallerier, dit så mycket som möjligt af skatter och dyrbarheter släpades i gömsle. Historieskrifvaren Sallustius' underbara, af de dyrbaraste grekiska mästerskulpturer smyckade trädgårdar nära Saluriska porten skulle, enligt hvad man förutsåg, särskildt utsättas för den hotande förstörelsen.

Våren 1583 funno en del arbetare som voro sysselsatta i furst Gerome Allieris vingårdar 18 meter under jorden ett galleri, i hvilket lågo spillrorna af 15 statyer. Två af dessa föreställde brottare. I två andra igenkände man en Niobe med en af sina döttrar. Fyndet såldes för 1,350 écus och återfinnes i våra dagar i Uffiziernas galleri.

I dagarne har just på den plats där Sallustius' trädgårdar funnos, på ett djup af 11 meter påträffats en ny af dessa underjordiska gångar, ur hvilken ett märkligt fynd dragits fram i dagsljuset: en fullständigt bevarad staty i kroppsstorlek, säkerligen tillhörande samma Niobegrupp.

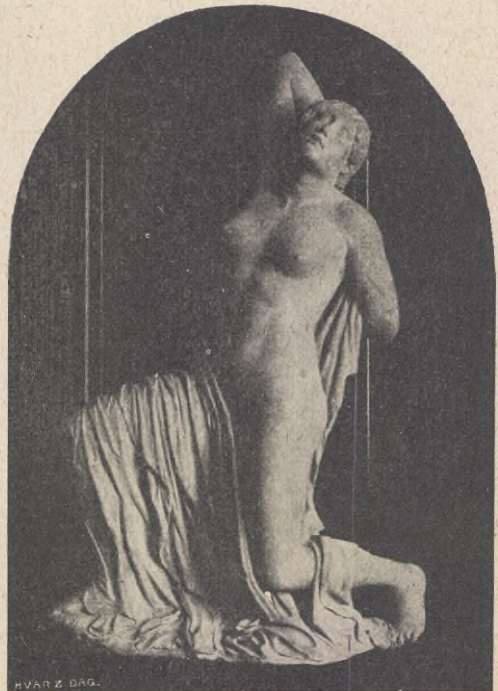
Efter ritning af arkitekt Boberg har af Handarbetets vänner i Stockholm väfts en gobelin, ingående i den gåfva, som af personer i hufvudstaden öfverlämnats åt härtigparet af Skåne som bröllopspresent. Gobelinen, som är i guld och silke samt omkring 3 meter hög, är afsedd till portiär. Riksvapnet samt prinsens och prinsessans vapen och monogram äro inväfda i gobelinen. Denna har i dagarna afsändts till Venedig för att där exponeras.

DEN NYE UNIVERSITETSKANSLERN.

Efter nyss aflidne excellensen Boström har till kansler för rikets universitet och högskolor valts grefve *Fredrik Claësson Wachtmeister*. Vi hänvisa till helsidesporträtt och utförlig biografi i H. 8. D. VI:20.

FREDRIK WACHTMEISTER.

HVAR 8 DAG.

Efter fotografen

Kliché: Bengt Silfverparre.

EN NYUPPTÄCKT SYNNERLIGEN VÄL BIBEHÅLLEN NIOBE-STATY FRÅN SALLUSTIUS' TRÄDGÅRDAR.

BROKIGT UTOMLANDSNYTT.

Det spanska folket har vid kung Edwards och unge kung Alfonsos sammanträffande i Cartagena haft tillfälle att betrakta ett politiskt skådespel, som tvefvelsutan kommer att blifva af stor betydelse för situationen i Europa.

Man vet, att Spanien anslutit sig till Englands förslag om att på den stundande Haag-konferensen få upp frågan om rustningarnes begränsning på det officiella programmet, och nu tror man dessutom, att ett engelskt samförstånd blifvit

Efter fotografier

Alonso, Ktm. A - B, Brigt Sjöförsparre Stålm—Obg

MONARKMÖTET I CARTAGENA: Kung Alfonso af Spanien anländer till Cartagena. — Sammanträffande i Cartagena mellan den engelske och den spanske monarken. — Kung Alfonso mottages ombord å "Victoria and Albert", kung Edwards yacht.

Efter porträtt.

FRANKRIKE I MAROCKO. General Lyautey i spetsen för en spahi-skvadron håller sitt intåg i Udschda genom Bab-el-Klemisporten. Kliché i Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Skåm.—Gbg.

etableradt. Säkert är, att besöket icke kan uppfattas blott som en ren höflighetsvisit: kung Edward hade med sig icke mindre än ett femtontal ståtliga krigskepp, som hälsades af så många moderna fartyg den

spanska marinen f. n. har att uppvisa. En sådan apparat sättes näppeligen i scen utan att politiska af-sikter ligga bakom.

Efter fotografi.

DEN MÖRDADA D:R MAUCHAMPS LIK TRANSPORTERAS Å MULÅSNA DEN 200 KM. LÅNGA VÄGEN FRAN MARRAKESCH TILL HAMNSTADEN MAZAGAN. Det ansågs icke rådligt att begravna honom i Marrakesch, emedan man beförde att liket åter skulle blifva uppräddt och brändt. Från Mazagan gick färden till Tanger, och därifrån öfver till Frankrike. Kliché i Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Skåm.—Gbg.

ETT MÄRKLIGT KOMMITTÉBETÄNKANDE I FATTIGVÅRDSFRÅGAN.

För omkring 2 år sedan donerades ett kapital på 20,000 kr. till Centralförbundet för socialt arbete i ändamål att åstadkomma en utredning af fattigvårdsfrågan och framställa förslag till den sammans reformering. Till kommitterade för att verkställa detta arbete utsågs redaktör G. H. von Koch, fattigvårdsinspektör A. Lindblom,

H. 8 Den STOCKHOLMSFÖ. O. G. L. A. F.

Kl. 10: Benjt. Sjöberg.

FATTIGVÅRDSKOMMITTÉN: 1 Borgmästare J. Pettersson (1), 2 Redaktör G. H. von Koch (2), 3 Fröken Ebba Pauli (3), 4 Fattigvårdsinspektör A. Lindblom (4).

fröken Ebba Pauli och borgmästaren Jakob Pettersson. Kommittén har nu aflämnat sitt slutbetänkande, kalladt "Reformlinjer för svensk fattigvårdsstiftning", hvilket upptager önskemål vid en revision såväl af fattigvårdsförordningen som barnavårds- och lösdrivarelagarne.

Ett betydande arbete ligger bakom kommitténs förslag. Kommitterade ha företagit vidsträckta studieresor i in- och utland, åstadkommit en vidlyftig statistik, som grundar sig på direkta meddelanden från omkring 1700 fattigvårdsstyrelser samt anordnat en fattigvårdskongress, som bevisades af 936 personer, hvaraf 436 ombud från landets fattigvårdsstyrelser, och vid hvilken viktiga fattigvårdsfrågor diskuterades af sakkunniga personer. Antalet skrifter som kommittén utgivit uppgår till 20 och de ha bl. a. behandlat frågorna om hemorts rätt, åtgärder mot försumliga försörjare, om dibarn och deras mödrar, samhällets barnavård, fattigvårdsinspektion, förebyggande fattigvård, hem och anstalter för lösdrivare m. m. I kommitténs ofvannämnda slutbetänkande, som tillhandahålles allmänheten i bokhandeln till ett pris af kr. 2,25, behandlas i lättläst men koncis form en mängd olika

reformförslag inom fattigvårdens område. Bl. a. föreslås en särskild fattigvårdsmyndighet för hela landet med underlydande inspektörer, som lämna råd och upplysningar till samt kontrollera kommunernas fattigvård. Vidare föreslås effektiva åtgärder mot de försumliga familjeförsörjare, som nu utgöra en verklig landsplåga, vissa bestämmelser för att trygga de fattigas rätt till fattigvård och möjlighet att klaga öfver uteblifven fattigvård, samtidigt som ändringar i fråga om den föräldrade husbonde- och målsmansrätten föreslås. Beträffande fattigvårdens organisation, hemortsrätten, försörjningens former och statens ställning till fattigvården föreslås en hel rad reformer som utrymme förbjuder oss att referera. Äfven i fråga om de nu gällande barnavårdslagarna och lagen om lösdrivares behandling har kommittén samlat ett vidsträckt material och föreslagit en hel rad förändringar.

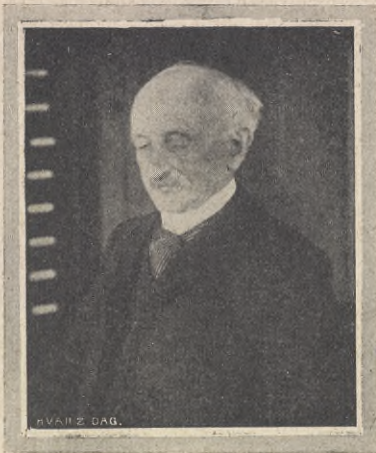
Allt som allt är kommitténs arbete värdt uppmärksamhet bland alla dem som ifrå för en förbättrad fattigvård och i och för den revision af fattigvårdsstiftningen som af Riksdagen begärts, torde kommitténs arbete bli af stort värde.

SKOGSVÅRDSFÖRENINGENS ÅRSMÖTE I STOCKHOLM.

FRÅN FÖRENINGENS SAMMANTRÄDE Å HASSELBACKEN. Under ordförandeskap af universitetskanslern, greve Fr. Wachtmeister har föreningen för skogsvård den 15 april sammanträd i Stockholm till sitt årsmöte. Ett par hundra deltagare, bland hvilka märkas stadsrådet Alfred Peterson ha tillstådeskommit. En hel del viktiga frågor behandlades rörande svensk skogsutställning och de nya skogslagarnes tillämpning.

TILL DEN STUNDANDE FREDSKONFERENSEN I HAAG

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

STATSMINISTER ASSER, ordförande i den kommitté, som har att förbereda fredskonferensen.

Enligt hvad nu bestämts kommer den andra stora fredskonferensen att sammanträda i Haag den 15 juni. Inbjudning till deltagande utfärdas just i dessa dagar.

Det har stundom sett ut som svårigheten för makterna att enas om de punkter, som sko a tagas upp på programmet för de 6 veckornas arbete, skulle bli så stor, att konferensen knappast kunde komma till stånd. Dessbättre tyckas alla förberedelser nu vara lyckligt undanstökade och man hoppas på verkliga praktiska resultat af denna konferens. Ty tecken varsa om nya tider och vidsyntare uppfattning i internationella frågor. Så har ett märkligt uttalande med fullständigt ny basis för afväpningsfrågan gjorts af den franske författaren Gaston Danville. (Detta blir tillgängligt för svenska läsare genom en

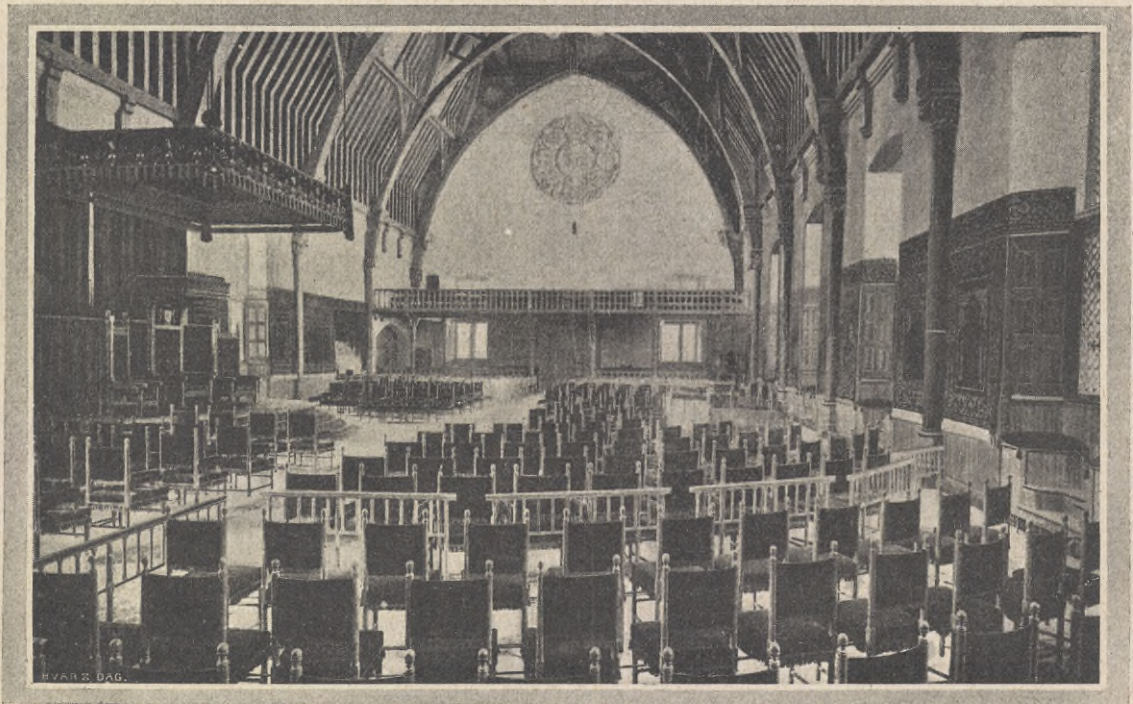

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

GAMLA SLOTTET I HAAG, där förra konferensen sammanträdde och man äfven i år skall samlas. Slottet kommer inom kort att rivras och ersätas med det nya fredspalatset.

från förf:s manuskript verkställd öfversättning i VARIAS majhäfte). Och det bifall som hälsade W. T. Stead, när han för kort tid sedan i Newyork framlade sitt förslag om bildandet af "Världens förenta stater" talar ett språk, som icke kan missförstås.

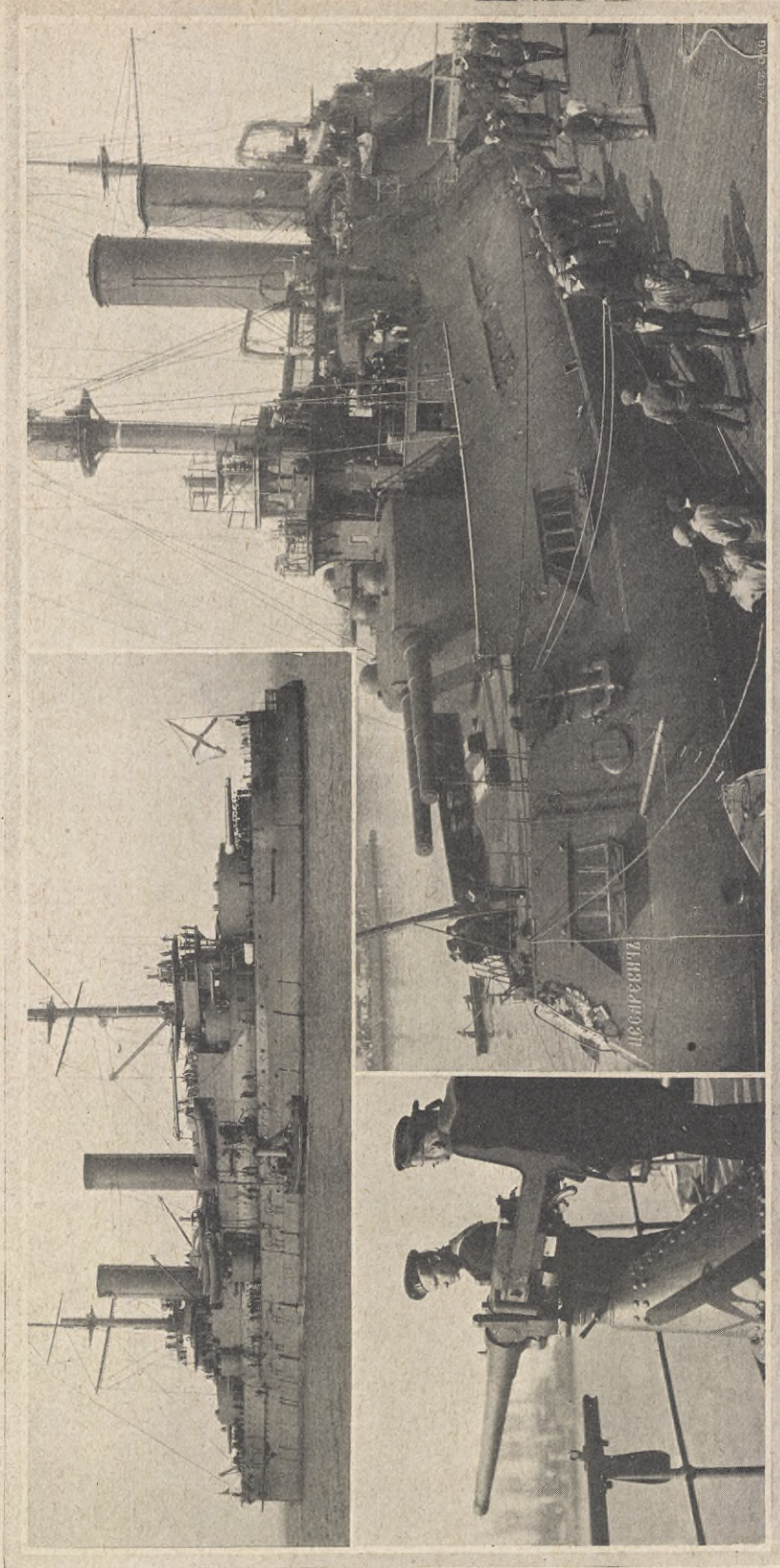

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Skölm-Öbg.

RIDDARSALEN I GAMLA SLOTTET, där årets fredskonferens skall samlas.

DET MÄRKLIGA RYSKA FLOTTBESÖKET I ENGLAND.

Efter fotografen.

PANSARSKIPPET »SLAVA».

RYSKA MATROSER VID EN AF »SLAVAS» SMÅKANONER.

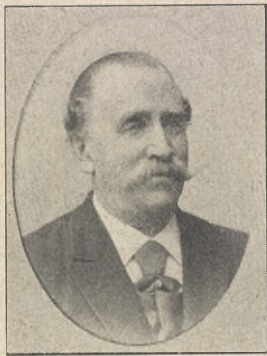
Som ett första led i en stundande "entente cordiale" äfven mellan England och Ryssland har den sistnämnda stormakten låtit en eskader besöka Spithead. Besöket blef mycket uppmärksamadt, icke minst därför att bland eskaderns fartyg äfven be'ann sig den vid Port Arthur så illa åtgångne "Tsesarevitsj". Ryska änkekäjsarinnan, hvilken som bekant f. n. befinner sig i England, och

»TSESAREVITSJ», DET VID PORT ARTHUR SÅ ILLA ÅTGÅNGNA FARTYGET.

Observera däck- och ofvanverksanordningarna.

drottning Alexandra foro tillsammans till Spithead för att ge mera glans åt de frateriseringsfästigheter, som anordnades.

Enligt förljudande kommer fram i sommar en engelsk eskader att bli synlig i våra farvatten. Förmodligen är det den engelska kontravisiten i Kronstadt detta rykte gäller.

A. von DÜBEN.

Godsägaren, f. d. ryttmästaren Alfred von Düben i Uppsala fyllde den 11 april 80 år. U-löjtn vid Upplands reg:te 48, ryttmästare 62, sedan 75 inneh. af lfdiekommiss-egendomarne Ha landsberg och Nyrud i Västergötland.

A. L. JOHANSON.

Rådmanen Anders Ludvig Johanson i Köping, fyllde den 12 april 70 år. Mångårig ledamot af stadsfullmäktige, drätselkammare samt öfriga nämnder; är ordförande i stadens byggnadsnämnd Rådman 1886.

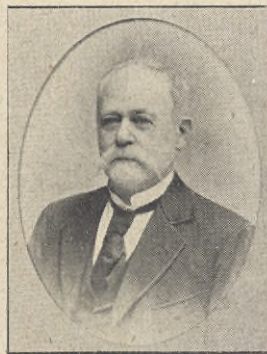
J. O. LINDBERG.

Öfverläraren vid Tekn. skolan i Stockholm arkitekt Oskar Lindberg fyllde den 14 april 55 år. Stud.-ex. 71, biträdande lärare vid Tekn. skolan 81, öfverlärare därstädes 83.

H. A. NYDQUIST.

Ing. Herman Antenor Nydquist i Trollhättan fyllde d 9 april 45 år. Stud.-ex. 80, medicin. af firm. Nydquist & Holm i Trollhättan. Medlem af Trollhättans kommunaln. hälsovårdsn., ordt. i kommunalstämman i Trollhättan 07, ordt. i Dränerings och vattenledningskommittén m. m.

C. J. SANDSTRÖM.

75 år fyllde den 14 april kassören Carl Israel Sandström i Malmö. Kassör i Smålands Ensk. Bank i Växjö i 42 år. Mångårig ledamot af drätselkammaren och stadsfullmäktige och innehade dessutom åtskilliga andra förtroendeuppdrag i nämnda stad. Sedan 98 bosatt i Malmö.

E. W. AURELL.

Den 6 april fyllde rådmän Ernst Aurell i Grenna 70 år. Led af stadsfullmäktige och drätselkammare under 16 år, ordt. och led i fattigvårdsstyr., led. i hälso- och byggnadsnämnd omkring 30 år, styrelseled. i Grenna sparbank ca 35 år, rådmän från 90. Gariverifabrikör sedan 61.

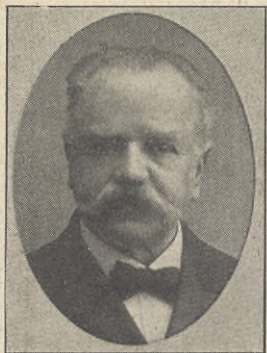
A. T. PETTERSSON.

Till led. af Riksd F. K. för Sthlms län har valts kontr.-prosten August Teodor Pettersson. F. 53, stud.-ex 71, kyrkoh. i Österhaninge 84, kontr.-prost 89, led. af Riksd Å K. 91—93, 97—02, af prästbildn.-kom. 97, af lärov.-kom. 99. Led. af styr. för Sthlms läns sparb. för prästerskapets enkek.-o. pupillkassa m. m.

B. S. A. LEIJONHUFVUD.

55 år fyllde den 17 april öfverstelöjtnant Sten Abraham Leijonhufvud i Stockholm. U-löjtn. vid Fortifikationen 71, major i armén 99, major vid Fortifikationen 02, öfverstelöjtnant vid Fortifikationen 04. Led. af Krigsvetenskapsakademien 99. Led. af Ridarhusdirektionen 07.

K. H. B. ZETTERBERG.

70 år fyllde den 1 april innehafvaren af egendomen Stäcklinge i Stockholms län, godsägaren Karl Harald Bernhard Zetterberg. Kommunalordförande, landstingsman, led. af kyrko- och skolråd, ordt. och led. i en del styr. och bolag. Led. i länets sparbank. Högsta grad i frimurare och S. H. T.

F. A. S. THAM.

Godsägaren Sebastian Tham å Susegården, fyllde den 10 april 60 år. Stud.-ex 67, led. af Riksd. F. K. 95—97 samt från 99. Ord. i Hallands läns skogsårdsstyrelse samt bekläddt flera kommunala befattningar.

H. E. WEYLANDT.

65 år yllde den 6 april kaptenen H. E. Weylandt i Sthlm. Stud 62, löjtn. vid Dalreg. 72, kapten 85, tog afsked 93, dire. för i Nya Trollhättekanalbolag 89—05. Verkst. direktör i Militärrekiperingssab 83—85. Stormästare i Par Bricol.

C. LINDHOLM.

Bankdirektör Carl Lindholm i Örebro fyllde den 8 april 40 år. Tjänsteman i Stockholms Handelsbank 83, verkst. direktör vid Hernös. E. Banks huvf.-kontor i Skellefteå 99, led. af Centralstyrelsen 05, verkst. direktör vid Örebroaf. etningen s. å. I Skellefteå Nederländsk v ce konsul och stadsfullmäktiges vice ordt.

PORTRÄTTGALLERI

A. AHLSTRÖM.

Boktryckaren Anders Ahlström i Gefle fyllde den 8 april 60 år. Mångårig led. af stadsfullmäktige samt drätselkammaren, ordf. i Gefle Handtverks öfverstyrelse sedan 02. Led. i styr. för Gefle Fabriksförening och Gefle Arbetsgiffvareförbund m. m.

E. W. EWE.

50 år fyllde d. 31 mars landtbruksingenjören för Kristianstads ään Edvard Wilhelm Ewe. Stud.-ex. 77, landtmäterlex. 84. Tjänstgjort som statens landtbruksstipendiat inom Gotlands, Jönköpings och Örebro län åren 81, 81, 85, sedan 85 statens landtbruksingenjör.

J. HÅÅRD.

Rådman Johan Håård i Falköping fyllde den 22 mars 50 år. Led. af stadsfullmäktige 02-05, rådman, kyrkovård, led. i sparbanksdirektionen.

G. WAGNSSON.

50 år fyllde d. 16 april presiderande äldste för metodist-episkopalkyrkans v. distr. pastor Gustaf Wagnsson. Led. i K. F. U. M:s förb.-styr. sedan 95. Delegerat vid M. E.-kyrkans gen.-konferens i Chicago 1900 och Los Angeles 04 samt K. F. U. M:s världskonf. i Amsterdam 91, London 94, Basel 98 o. Paris 04.

C. G. PRYTZ. †

Grosshandl. o. konsuln Carl Gustaf Prytz afled i Göteborg d. 12 april. 88 år gammal. Holländsk konsul 57-76, led. af borgerskap. äldste 59-62, af stadsfullm. 62-90 led. af dir. för Nya teatern 59-71. Styr.-led. af Gbg:s Ersk. Bank 62-92, medl. i gatuo. vägförvalt. 63-90, ordf. sed. 73, v. ordf. uti Gbg:s sparbank 76.

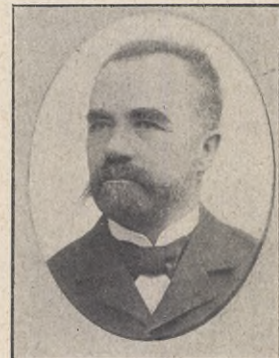
L. PHILIP. †

Den 15 april afled i Göteborg persiske generalkonsuln Ludvig Philip, född 1835. Det förtjänar påpekas att P. som pionjär verksamt och framgångsrikt arbetat för Sverige såsom turistland.

C. O. DUFVENBERG. †

Den 27 mars afled i Stockholm adjunkten vid Jakobs realskola, fil. dr Carl Oscar Dufvenberg, 63 år gammal. D. var den som först hos oss uppställde kravet på modersmålet som centralt läroämne, som titeln också lyder på hans viktiga arbete. Flitig författare.

R. J. HELLBERG. †

Grosshandlaren Robert Josef Hellberg i Landskrona afled d. 12 april. den 5 april 54 år gammal. Mångårig led. i stadsfullm. led. i hälsovårds-, fattigvårdsstyr., kyrkorådet, af kommittén i Landskrona af Skånska brandförsäkringsn. suppl. i landstinget, led. i styr. för ett flertal aktiebolag.

C. CARLSON. †

Handlanden och poststationsföreståndaren Christian Carlson afled i Årset den 6 april 81 år gammal. Mångårig kommunalordförande samt för öfrigt synnerligen bemärkt kommunalman.

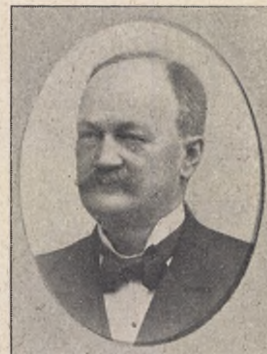
F. T. KILLMAN. †

Kullabygdens mest bemärkte man, konsuln Emil Teodor Killman afled den 9 april i Höganäs. Född 27, har K beklädt en mängd förtroendeuppdrag såväl inom som utom sin ort. Utnämndes 77 till storbrittansk vicekonsul och 82 till dansk vice konsul.

G. MOBERG. †

Den 26 mars afled i sitt hem i Valdemarsvik handlanden Gustaf Moberg. Född 40. Mångårig led. af Kalmar Fnsk. Banks sedermera Bank A-B Södra Sveriges platsstyr. i Valdemarsvik. Omb för Sveriges Allm. Handelsfören och Göteborgs Stockholms och Malmö köpmansföreningar. Ångbatskommissionär.

J. FORSSBLAD. †

Den 6 april afled i Högfors disponenten Johan Forssblad. Född 41 disp. för Västerås masugns A.-B., sedan 1900. Landstingsman, led. af hush.-sällsk. förvaltningsutskott i Västmanl. län, ordf. i kommunalstämman sedan 74, styrelseled. i flera bolag.

Efter fotograf.

Kliché: Ken. A. B.

Stilm—Obs

ETT HALFT FARTYG, SOM HÅLLFR SIG FLYTANDE TACK VARE SINA VATTENTÄTA SKOTT.

För icke länge sedan strandade Hvita Stjärnliniens ångare "Suevic" utanför Cornwall. Men oaktadt det visade sig omöjligt att få det väldiga fartyget åter flott, behöfde det icke bli vrak. Den del af fören, 61,5 meter, som huggit fast i undervattensklippan måste

offras. Men återstoden 135 m., sprängdes loss med dynamit och höll sig flytande tack vare sina vattentäta skott. Skeppet är nu förtöjdt i en docka i Southampton efter en resa, som väl kan betecknas som en sannskyldig triumf för modern skeppsbyggnadskonst.

Efter fotograf.

Kliché: Bengt Silfversparre.

BAGARESTRÅJKEN I DE FRANSKA STÄDERNA. Soldater postera, med anledning af befarade oroligheter, utanför en brödbutik i Paris.

VIII ÅRG. 29:E
HÄFT. INNE-
HÅLLER:

Julia Håkansson — Bortgången konstnärinna — Sophie Ekman. † — Det högre armébefälet. "Brudklädd blef hon dock..." af Gust. Grön. — Ett märkligt kommittébetänkande i fattigvårdsrådan — Skogs-vårdsföreningens årsmöte i Stockholm. — Svensk konstväfnad — Den nye universitetskanslern. — Brokigt utomlandsnytt. Sverige i utlandet. Till den stundande fredskonferensen i Haag. — Det ryska flottbesöket i England — Vec-kans porträttgalleri.

Obs.! Återgifvande af täxt eller illustrationer ur H 8. D. utan särskildt medgifvande förbjudes.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG, 1907.